

## 5) Forslag af Udvalget til § 3:

Paragrafen redigeres saaledes:

Saa snart de ekstraordinære Forhold, der have foranlediget nærværende Lov, ere ophørte, vil derom af Indenrigsministeren være at udfærdige en officiel Bekjendtgjørelse.

forkastedes med 24 Stemmer mod 15.

## 6) Lovudkastets § 3, saalydende:

„Det forbeholdes Kongen at bestemme, naar nærværende Lov skal træde ud af Kraft.“

forkastedes med 23 Stemmer mod 14.

Sagens Overgang til tredie Behandling fattes derpaa under Afstemning og vedtoges eenstemmig med 41 Stemmer.

Man gik derpaa til den sidste Sag paa Dagsordenen: Tredie Behandling af: Udcast til Lov om Forandring i de i Forordningen af 24de Januar 1844 § 14 indeholdte Bestemmelser angaaende den Godtgjørelse, som kan fordræ for de Forpleiningsomkostninger, der af en Kommune anvendes paa andetsteds hjemmehørende Personer. (Unden Behandling findes i Tidenden, Spalte 131 ff.)

Der var til denne Behandling fremkommet følgende Endringsforslag:

Af Hafs, Rosenørn-Teilmann, Strøm, Westergaard og Broddorff:

ad § 1.

1) § 5te — 8de Linie udgaae Ordene: „eller paa . . . at udfinde“, og istedet herfor indsættes en ny § 2, saalydende:

„De i samme § af den ovennævnte Forordning givne Forskrifter om det Veberlag, som kan fordræ for de Forpleiningsomkostninger, der af en Kommune anvendes paa de i Pl. 28de Decbr. 1827 § 2, jvfr. Pl. 6te Novbr. 1839 § 3, ommeldte Individier, hvis Forsørgelsessted ikke har været at udfinde, forandres

berhen, at disse Omkostninger godtgjøres den vedkommende Kommune med det Beløb, som disse Individiers Underhold virkelig koster, eller som findes billigt af de Myndigheder, under hvem disse Sagers Afgjørelse henhører.“

2) § 2 bliver § 3, og Ordene i Linie 1: „foregaaende §“ forandres til „§ 1“.

De stillede Endringsforslag med de vedkommende Paragrafer i Udcastet, samt Sagen i dens Heelhed fattes under Et under Forhandling.

**Strøm:** Aarsagen til, at jeg tilligemed fire ærede Landsstingsmænd atter har stillet dette Forslag til nærværende Behandling, er blot den, at det ved sidste Behandling blev forkastet med 22 Stemmer mod 22, og da Thinget saaledes ikke var fuldtalligt, forekommer det mig, at det var baade berettiget og endog Pligt at forsøge en ny Afstemning ved denne Behandling.

**Indenrigsministeren:** Jeg skal blot tillade mig i al Korthed at gjentage, hvad jeg yttrede ved Sagens 2den Behandling, at det foreliggende Endringsforslag synes mig at gaa udenfor Diemedet med den foreliggende Lov, hvilket kun er at bestemme Størrelsen af den Refusion, som den ene Fattigkommune i visse Tilfælde skal yde den anden, men ikke at give nye og forandrede Bestemmelser om Forsørgelsespligten.

Da ikke Flere ønskede at yttre sig, gik man til Afstemning, hvorved:

Forslag af Hafs, Rosenørn-Teilmann, Strøm, Westergaard og Broddorff til § 1:

§ 5te — 8de Linie udgaae Ordene: „eller paa . . . at udfinde“, og istedet herfor indsættes en ny § 2, saalydende:

„De i samme § af den ovennævnte Forordning givne Forskrifter om det Veberlag, som kan fordræ for de Forpleiningsomkostninger, der af en Kommune anvendes paa de i Pl. 28de Decbr. 1827 § 2, jvfr. Pl. 6te Novbr.